

Csillámszárny Akadémia

Titania Woods

Szelek szárnyán!

Titania Woods

Szelek szárnyán

ELSŐ KÖNYV

ELSŐ KÖNYV

Szelek szárnyán

Írta: Titania Woods
Illusztrálta: Smiljana Coh

Könyvmolyképző Kiadó, 2010

Írta: Titania Woods
A mű eredeti címe: Glitterwings Academy 1. – Flying High

Illusztráció: Smiljana Coh

A művet eredetileg kiadta:
Bloomsbury Publishing, London, Berlin and New York

Fordította: Robin Edina
A szöveget gondozta: Balogh Eszter

Text copyright © Titania Woods, 2008
Illustrations copyright © Smiljana Coh, 2008

ISBN 978-963-245-280-7

Hétéves kortól ajánljuk

© Kiadta a Könyvmolyképző Kiadó, 2010-ben
Cím: 6701 Szeged, Pf. 784
Tel.: (62) 551-132, Fax: (62) 551-139
E-mail: info@konyvmolykepzo.hu
www.konyvmolykepzo.hu
Felelős kiadó: A. Katona Ildikó

Műszaki szerkesztő: Balogh József
Nyomta és kötötte a Kinizsi Nyomda Kft., Debrecen
Felelős vezető: Bördős János ügyvezető igazgató

Minden jog fenntartva, beleértve a sokszorosítás, a mű bővített, illetve rövidített kiadásának jogát is. A kiadó írásbeli engedélye nélkül sem a teljes mű, sem annak része semmilyen formában – akár elektronikusan vagy mechanikusan, beleértve a fénymásolást és bármilyen adattárolást – nem sokszorosítható.

Ügynökömnek, Caroline Sheldonnak ajánlom ezt a könyvet.

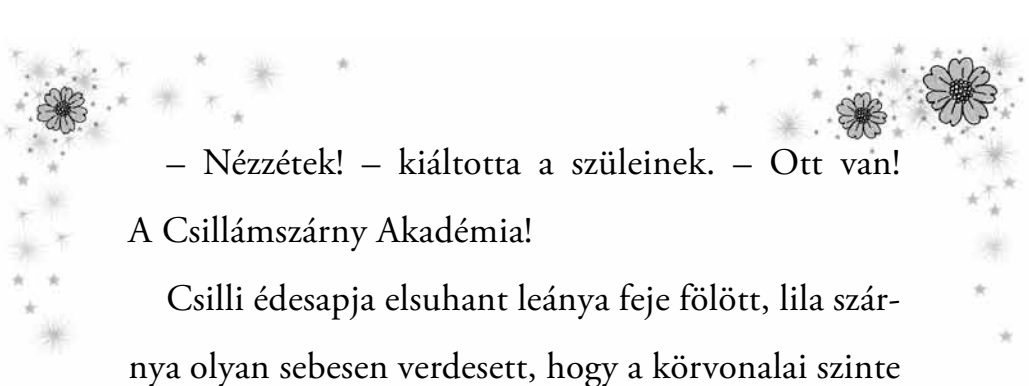
Fantasztikus lelkesedése és támogatása nélkül
nem élhetnének tündérkéek a Csillámszárny Akadémián.

– Siess, Rozsdás! – suttogta Csilli az egérke fülébe. – Mindjárt ott vagyunk! – Az egér engedelmesen futásnak eredt, bajuszkái minden egyes lépésnél megrezzentek. Csilli szíve a torkában dobogott, miközben tekintetével a magas fűvet fürkészte maguk előtt. Miért nem látja még az iskolát? Pedig már itt kell lennie valahol!

És egyszer csak ott állt előtte a hatalmas tölgyfa: egy virágokkal teli mező közepén nyújtózott a magasba. Csilli izgatottan csapkodott a szárnyával, és megrántotta Rozsdás kantárját.

– Nézzétek! – kiáltotta a szüleinek. – Ott van!
A Csillámszárny Akadémia!

Csilli édesapja elsuhant leánya feje fölött, lila szárnya olyan sebesen verdesett, hogy a körvonalai szinte teljesen elmosódtak. – Kíváncsi voltam, mikor veszed már észre! – tréfálkozott. Csilli anyukája a kislány mellett lebegett, és bátorítóan megszorította a kezét.

– Imádni fogod ezt a helyet – mondta. Ragyogó, rózsaszín haja, amely szakasztott mása volt Csilliének, finoman lobogott a könnyű szélben.

– Gyерünk, siessünk! – kiáltotta Csilli. Gyorsabb iramra ösztökélte Rozsdást, és már robogtak is a tölgyfa felé. Szülei szorosan a nyomában repültek.

Surrogó hang hallatszott a levegőben. Ragyogó színekben pompázó fiatal tündérek csapata röppent el a fejük fölött. Kecsesen hajladoztak és pörögtek a levegőben, akárcsak a pillangók, miközben vidáman kurjongattak.

– A jó öreg Csillámszárny! – kiáltotta az egyik. –
Hát nem nagyszerű, hogy újra itt lehetünk?

Csilli elmosolyodott, amint figyelte a tovasuhanó csapatot. Hamarosan ő is odafenn szálldos majd a barátáival. Ó, már alig várta, hogy megtanuljon repülni!

Ahogy a Csillámszárny Akadémia felé közeledtek, a tölgyfa egyre nagyobbnak látszott. Csillinek úgy tűnt, mintha egészen az égig nyújtózna. – Óriási! –
suttogta a kislány, amint megpillantotta a fa kérgén tekergőző több száz icipici ablakot és a kétszárnyú ajtót a fa tövében.

Egyre több és több fiatal tündér érkezett, úgy libbenték körbe a fát, akár egy karácsonyi égőfűzér. Vidám csoportokban lebegtek, nevetgéltek és cseverészkedtek. Egyesek tündöklő rövidnadrágban és ujjatlan felsőben feszítettek, amiben igazán felnőttnek látszottak.

Ügyet sem vetettek Csillire. A kistündér lepillantott Rozsdás kerek fülecskéire. Hirtelen borzasztóan

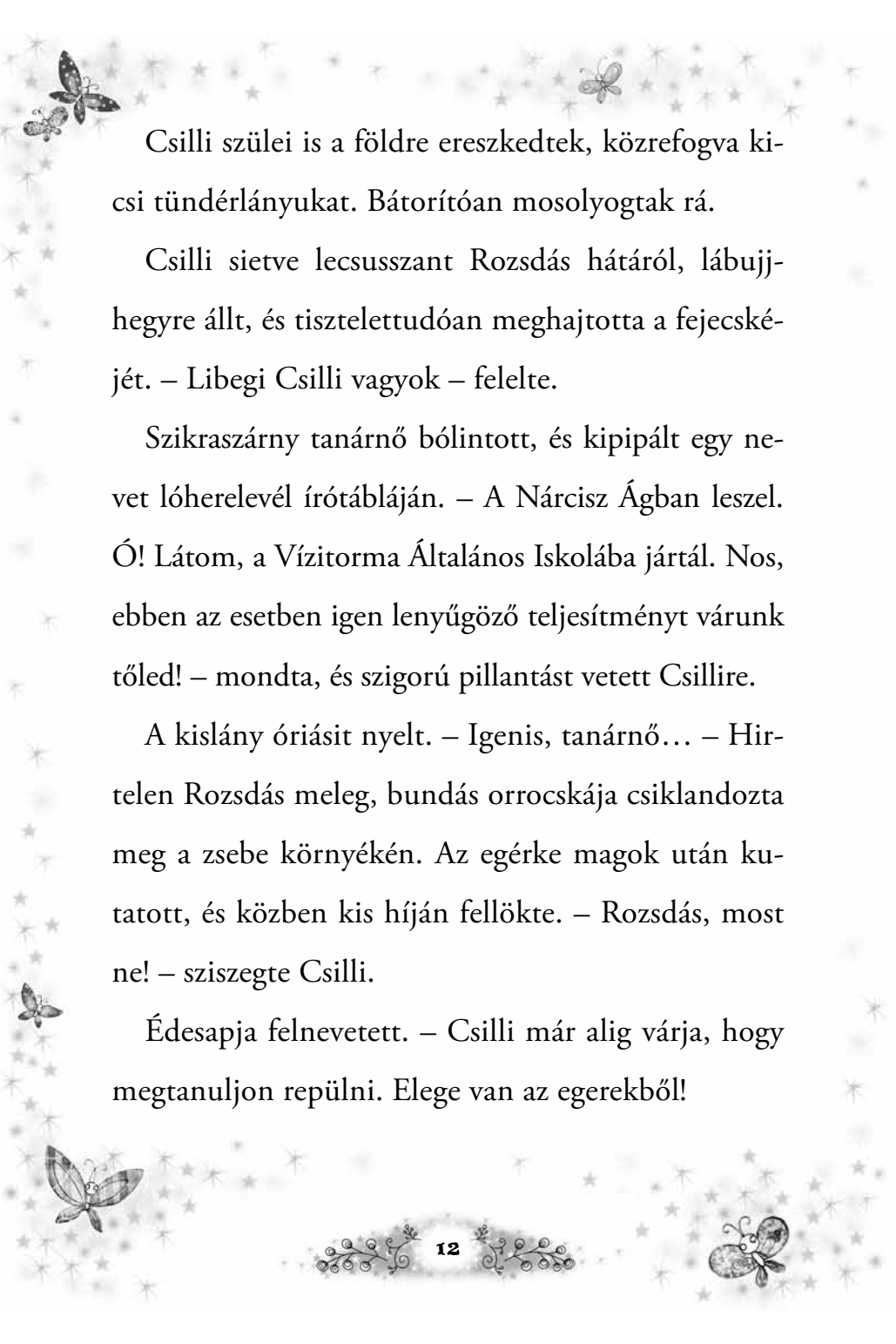

gyerekesnek érezte magát az egér hátán ülve, szánalmas rózsaszírom ruhájában, amelyen csillogásnak még csak nyoma sem volt. Ebben a pillanatban észrevett egy levendulakék hajú tündért, aki épp vele egykorú lehetett: egérháton, margarétás ruhácskában közeledett. Egy másik elsőéves! Csilli megkönnyebülten felsóhajtott.

Feje fölött lebegő édesanyja rámutatott az egyik ágra. – Nézd csak! Ott van a Rózsa Ág! Én ott laktam, amikor annyi idős voltam, mint te. Rengeteget mulattunk!

– Én vajon hol fogok lakni? – kérdezte Csilli.

A levegő hirtelen kavarni kezdett körülöttük, és egy fehér szárnyú, égszínkék hajú tündér szállt le eléjük a földre. – Szikraszárny tanárnő vagyok, az elsőévesek osztályfőnöke – mutatkozott be, miközben szépen összehajtogatta háta mögött a szárnyait. – És téged hogy hívnak? – nézett hunyorogva Csillire.

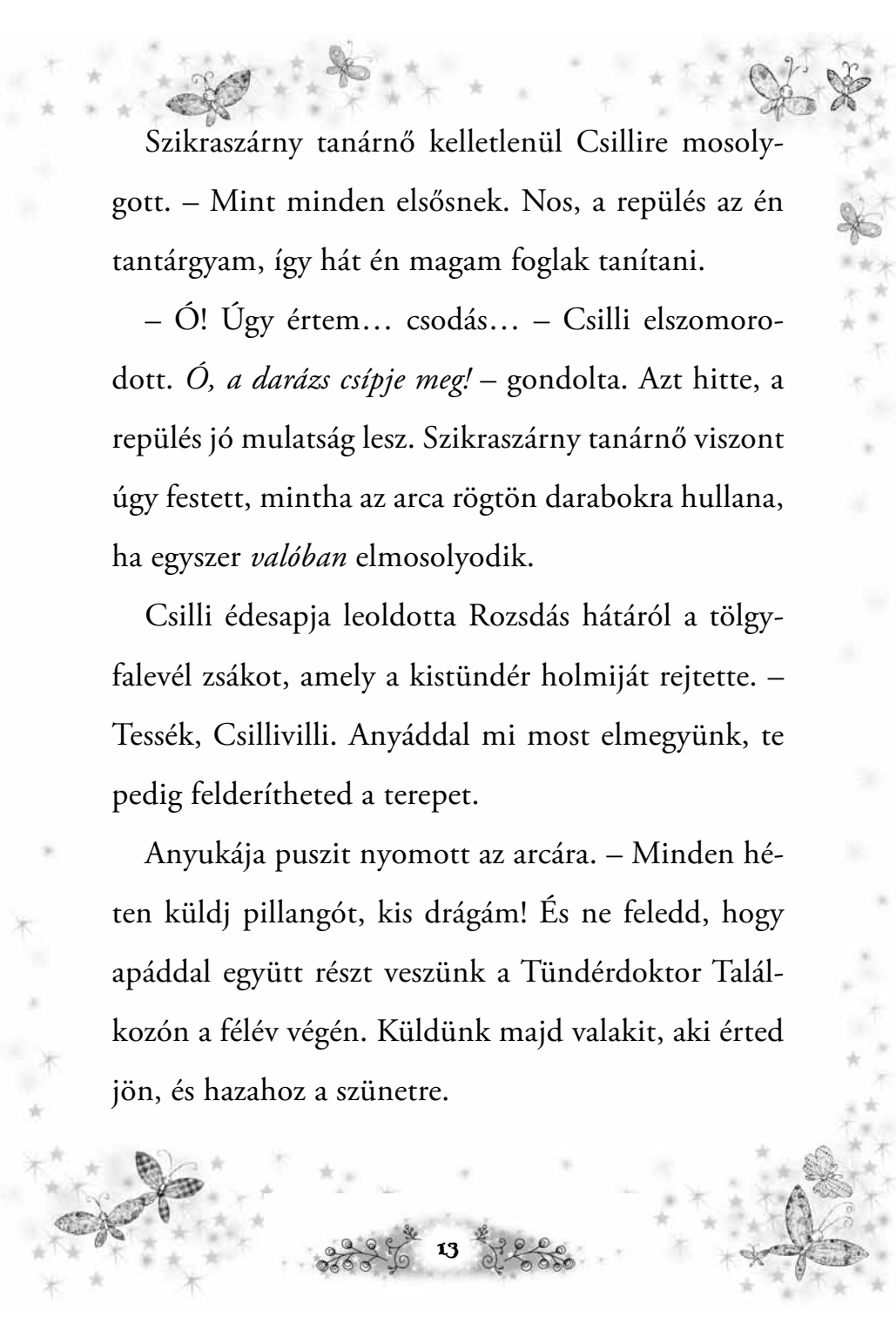
Csilli szülei is a földre ereszkedtek, közrefogva kicsi tündérlányukat. Bátorítóan mosolyogtak rá.

Csilli sietve lecsusszant Rozsdás hátáról, lábujjhegyre állt, és tisztelettudóan meghajtotta a fejcskékjét. – Libegi Csilli vagyok – felelte.

Szikraszárny tanárnő bólíntott, és kipipált egy nevet lóherelevél írotábláján. – A Nárcisz Ágban leszel. Ó! Látom, a Vízitorma Általános Iskolába jártál. Nos, ebben az esetben igen lenyűgöző teljesítményt várunk tőled! – mondta, és szigorú pillantást vetett Csillire.

A kislány óriásit nyelt. – Igenis, tanárnő... – Hirtelen Rozsdás meleg, bundás orrocskája csiklandozta meg a zsebe környékén. Az egérke magok után kutatott, és közben kis híján fellökte. – Rozsdás, most ne! – sziszegte Csilli.

Édesapja felnevetett. – Csilli már alig várja, hogy megtanuljon repülni. Elege van az egerekből!

Szikraszárny tanárnő kelletlenül Csillire mosolygott. – Mint minden elsősnek. Nos, a repülés az én tantárgyam, így hát én magam foglak tanítani.

– Ó! Úgy értem... csodás... – Csilli elszomorodott. *Ó, a darázs csípje meg!* – gondolta. Azt hitte, a repülés jó mulatság lesz. Szikraszárny tanárnő viszont úgy festett, mintha az arca rögtön darabokra hullana, ha egyszer *valóban* elmosolyodik.

Csilli édesapja leoldotta Rozsdás hátáról a tölgyfalevél zsákot, amely a kistündér holmiját rejtette. – Tessék, Csillivilli. Anyáddal mi most elmegyünk, te pedig felderítheted a terepet.

Anyukája pusztit nyomott az arcára. – Minden héten küldj pillangót, kis drágám! És ne feledd, hogy apáddal együtt részt veszünk a Tündérdoktor Találkozón a félév végén. Küldünk majd valakit, aki érted jön, és hazahoz a szünetre.

– Nem fogom elfelejteni – Csilli szeme fájón égett, ahogy igyekezett visszafojtani a könnyeit, amikor a szülei melegen körülölelték szárnyukkal. Mindketten tündérdoktorok voltak, és Csilli roppant büszke volt rájuk. Borzasztóan fognak hiányozni neki! De nem akart sírni. Egereket itatni legalább olyan dedós dolog, mint egérháton utazni.

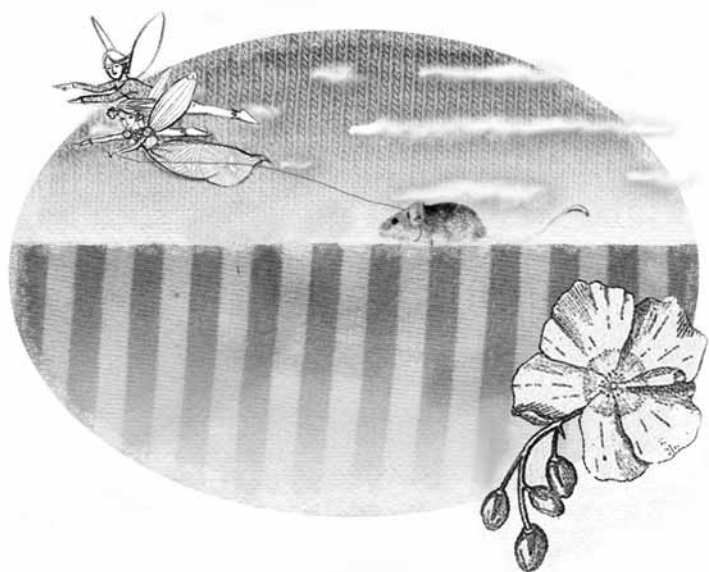
Azután elfogta a büntudat, és gyorsan átölelte Rozsdás nyakát, arcát a finom bundácskába fúrta. Igazán nem Rozsdás tehet arról, hogy csak a kisbabák utaznak egérháton! Egy utolsó ölelés után a szülők szárnyra keltek, válluk fölött még egyszer búcsút intve a kistündérnek. Rozsdás, egy hosszú kötélén vezetve, alattuk kocogott.

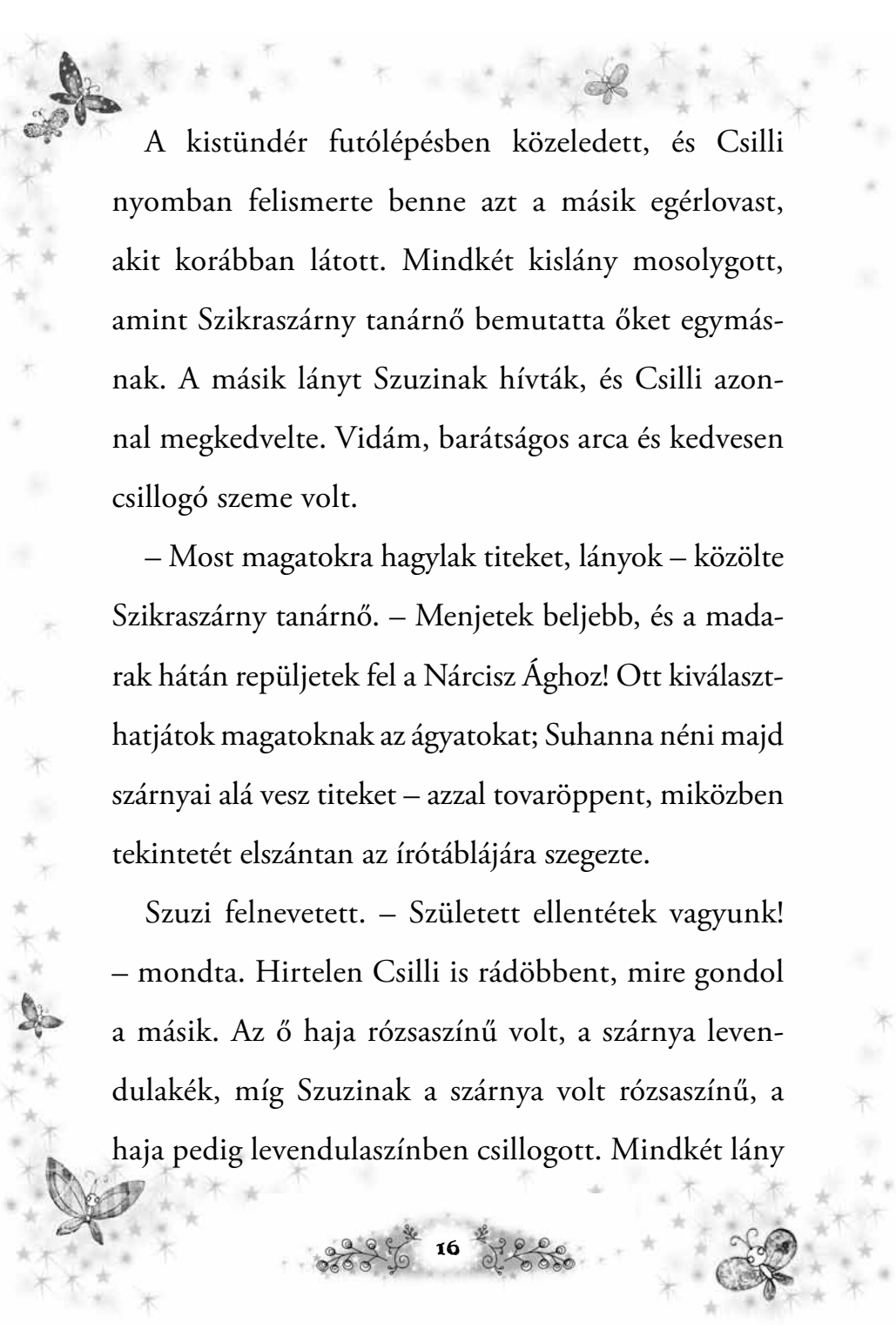
– Mondjátok meg Tinának, hogy neki is írni fogok! – kiáltott utánuk Csilli. Tinát, Csilli kishúgát egészen lenyűgözte a tény, hogy nővére ezután a Csillámszárny Akadémián tanul majd. A kistündér elmo-

solyodott, amint Tinára gondolt, aztán állát felszegve elhatározta, hogy igenis jól fogja érezni magát.

– Rendben, indulás! – szólalt meg Szikraszárny tanárnő. A díszes bejárati ajtó felé terelte Csillit. A kis-tündér szárnyai önkéntelenül egymáshoz dörzsölődtek az izgalomtól, amikor feltekintett a fa szerteszét nyújtózó ágaira. Vajon milyen lehet odabenn?

– Íme egy másik elsőéves tündérnövendékünk – intett Szikraszárny tanárnő egy tündérnek, akinek hosszú haja levendulakék színben pompázott. – Ő is a Nárcisz Ágba tartozik majd.

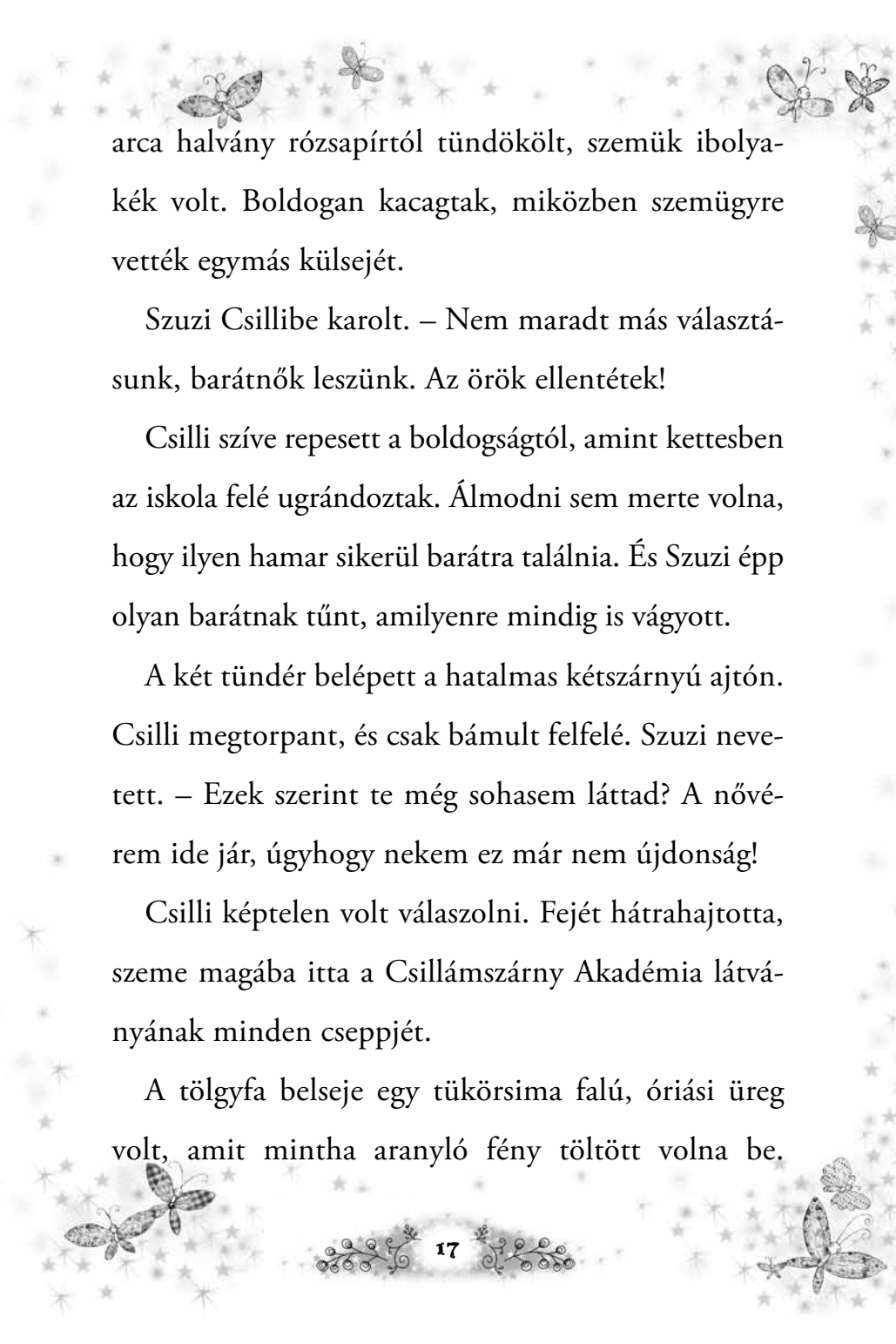

A kistündér futólépésben közeledett, és Csilli nyomban felismerte benne azt a másik egérlovast, akit korábban látott. Mindkét kislány mosolygott, amint Szikraszárny tanárnő bemutatta őket egymásnak. A másik lányt Suzinak hívták, és Csilli azonnal megkedvelte. Vidám, barátságos arca és kedvesen csillogó szeme volt.

– Most magatokra hagylak titeket, lányok – közölte Szikraszárny tanárnő. – Menjetek beljebb, és a madarak hátán repüljete fel a Nárцisz Ághoz! Ott kiválaszthatjátok magatoknak az ágyatokat; Suhanna néni majd szárnyai alá vesz titeket – azzal tovaröppent, miközben tekintetét elszántan az írotáblájára szegezte.

Szuzi felnevetett. – Született ellentétek vagyunk! – mondta. Hirtelen Csilli is rádöbбent, mire gondol a másik. Az ő haja rózsaszínű volt, a szárnya levendulakék, míg Suzinak a szárnya volt rózsaszínű, a haja pedig levendulaszínben csillogott. Mindkét lány

arca halvány rózsapírtól tündökölt, szemük ibolya-
kék volt. Boldogan kacagtak, miközben szemügre
vették egymás külsejét.

Szuzi Csillibe karolt. – Nem maradt más választá-
sunk, barátnők leszünk. Az örök ellentétek!

Csilli szíve repesett a boldogságtól, amint kettesben
az iskola felé ugrándoztak. Álmodni sem merte volna,
hogy ilyen hamar sikerül baráttra találnia. És Szuzi épp
olyan barátnak tűnt, amilyenre mindig is vágyott.

A két tündér belépett a hatalmas kétszárnyú ajtón.
Csilli megtorpant, és csak bámult felfelé. Szuzi neve-
tett. – Ezek szerint te még sohasem láttad? A nővé-
rem ide jár, úgyhogy nekem ez már nem újdonság!

Csilli képtelen volt válaszolni. Fejét hátrahajtotta,
szeme magába itta a Csillámszárny Akadémia látvá-
nyának minden cseppjét.

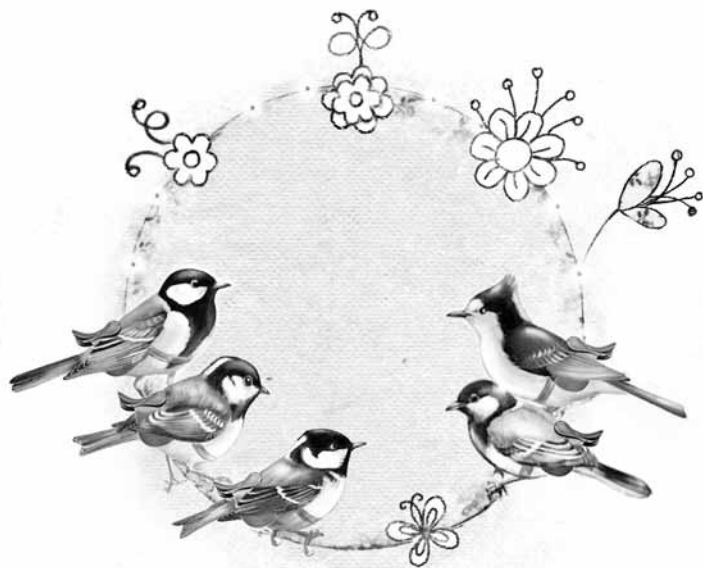
A tölgyfa belseje egy tükörsima falú, óriási üreg
volt, amit mintha aranyló fény töltött volna be.

Az üreg egészen a magasba nyújtózott fel, akár a tor-
nyok legmagasabbika. Ragyogóan megvilágított fo-
lyosók ágaztak belőle szerteszét, ameddig csak a szem
ellátott. Azok ott a fa ágai, döbbszent rá Csilli. Min-
denütt tündérek röpködtek le és fel, ki és be a folyo-
sókon, akárcsak megannyi parányi kolibri.

– Gyönyörű! – Csillinek még a lélegzete is el-
akadt.

Szuzi bólintott. – Csodálatos, ugye? Na gyere,
szerezzünk magunknak madarat, és menjünk a saját
águnkba! – Finoman megrángatta Csilli kezét. Az
ajtó közelében szürke-sárga cinegék kicsi csapata vá-
rakozott, könnyű, piros nyereggel a hátukon.

Szuzi rögtön fel is pattant a legközelebbire. Csilli
követte a példáját. Zsákját maga elé tette a nyeregben,
és várt. Madara felszegte a fejét, és egyik fényesfekete
gombszemével tanulmányozni kezdte ifjú utasát.
Csilli aggodalmasan vizsgálta a sima tollakat,

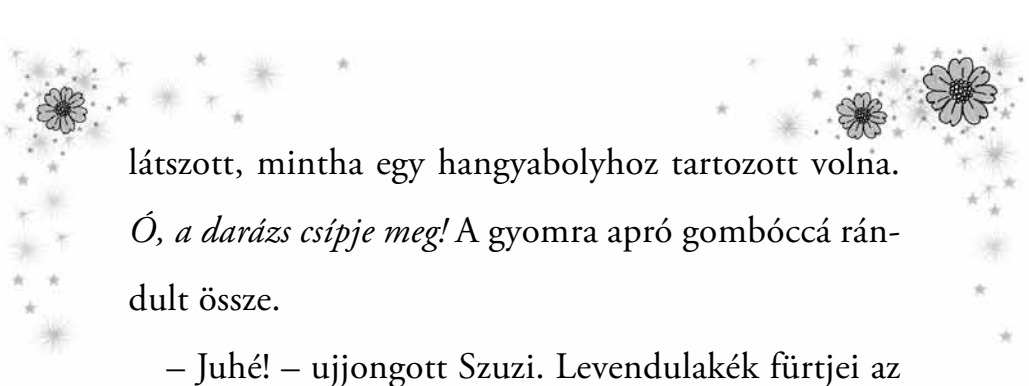

és azon törte a fejét, vajon miben kapaszkodhatna meg. Még sohasem utazott madárháton.

– Hogyan kell... – kezdte volna a kérdést.

– Nárcisz Ág! – kiáltotta Szuzi. A két cinege nyomban a magasba röppent.

– Ju! – visította Csilli. Kétségbeesetten kapaszkodott a fényesszürke tollakba. És mielőtt jobban meggondolta volna, mit tesz, lepillantott. Bár ne tette volna! A bejárati ajtó máris olyan parányinak

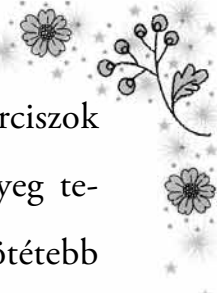

látszott, mintha egy hangyabolyhoz tartozott volna.
Ó, a darázs csípje meg! A gyomra apró gombóccá rándult össze.

– Juhé! – ujjongott Szuzi. Levendulakék fürtjei az arcába csaptak, miközben boldogan kacagott. – Alig várom már, hogy *igazából* repülhessek – kiáltotta oda Csillinek. – De már ez is sokkal jobb, mint egérháton baktatni!

Csilli a cinege tollaiba kapaszkodott, miközben sorra suhantak el mellettük az ágak és a tantermek. Arra gondolt, bármit megadna azért, hogy újra a földön állhasson, a megbízható, engedelmes Rozsdás mellett!

Ám ekkor, éppoly hirtelen, mint ahogyan elkezdődött, már véget is ért az utazás. Szárnyukat kiterjesztve a cinegék egy párkányon landoltak, amely fölött egyetlen szál nárcisz függött. Csilli remegő lábakkal kászálódott le a nyeregből, miközben Szuzi már le is ugrott, és kitérta az ajtót.

Az ágat sárga és fehér színben pompázó nárciszok tucatjai díszítették, és világoszöld mohaszőnyeg terült el a lábuk alatt. Az íves falak mentén sötétebb mohából készült ágyak sorakoztak, mindegyik fölött egy-egy óriási nárciszvirág függött, akárcsak megannyi szépséges baldachin.

A szobában vidáman nevetgélő és cseverésző tündérlányok épp a holmijukat pakolták elő a táskáikból. Szuzi megragadta Csilli karját. – Gyere, válasszunk ágyat! – A két lány beszaladt a szobába.

Nyolc mohaágyikó sorakozott odabent, és már csak kettő maradt szabadon. Az egyik a sor végén, a másik a közepén állt. Csilli csalódottan megtorpant. Azt remélte, újdonsült barátnője mellett lehet majd az ágya.

Szuzi körülnézett, aztán vállat vont, és lehuppan a sor közepén lévő ágyra. – Én ezt választom. Legalább lesz elég társaságom!

Csillámszárny Akadémia

Ahol a tündérek tündökölnek

– Siess, Rozsdás! – suttogta Csilli
az egérke fülébe. – Mindjárt ott vagyunk!

Csilli nagyon izgatott, hiszen most kezdi első
tanévét a híres Csillámszárny Akadémián. És
persze aggódik is egy kicsit. Vajon lesznek barátai?
El tud majd igazodni a hatalmas, szédítő tölgyfa,
a Csillámszárny Akadémia belsejében? És ami a
legfontosabb: sikerül végül megtanulnia repülni?

Olvasd el Csilli kalandjait a világ legtündéribb
tündériskolájában!

Elragadó történet tündöklő szemű lányokaknak
és kíváncsi fiúknak.

Hétéves kortól ajánljuk.

Könyvmolyképző Kiadó

ISBN 978 963 245 280 7

9 789632 452807

1.799 Ft